

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
וירא

פח זבל על הראש...

בדקו וראו שאין שום טעות. אמר להם ה'בעל תשובה' אני אומר לכם, כל הבדיקות של הרופא הראשון היו נכונות. אלא שבזכות הוויתור שלי היום בבוקר, ה' ריחם עלי.. הוא שלח לי פדיון בצורה של שקית פח הזבל על מכוניתי בשביל לנסות אותי..."

הוסיף הבעל תשובה ואמר "במקום שהקב"ה יזרוק עלי את פח הזבל, הוא זרק זאת על האוטו שלי ויצאתי ברוך ה' מאפילה לאור גדול..."

זה מה שהקב"ה שולח לאדם לפני שגוזר עליו את הדין, הוא שולח לו פדיון, ואם הוא עומד בניסיון, הקב"ה מרחם עליו ונותן לו חיים!

הזוהר הקדוש על פרשת וירא כותב שכאשר יש גזירה רעה על האדם, לפני שהוא מקבל אותה ה' שולח לו גמילות חסדים, אם עומד בניסיון ועושה חסד, הקב"ה פודה אותו ומצילו...

הרי לנו צדקותו וחסדו של הקב"ה עם ישראל, לפני שהוא מביא גזירה לא טובה על האדם הוא רוצה לפדות אותו ולהצילו מרדת שחת, ולכן הוא מביא אנשים שיעשה עמם חסד או מביא לו אנשים שיעשו לו רע ויפגעו בו ובמקום לקבל זאת באהבה הוא עוד מתלונן...

ויותר מכך, אם היה יודע שבזכות פלוני שמרע ומזיק לו נוספו לו חיים, לא רק שלא היה מקללו אלא היה שולח לו מתנות...

נכון שאין האדם צריך להתפלל ולקוות שיהיה לו רע ואנשים יקללו ויבזו אותו חס ושלום, אך כאשר כבר נגרם לו נזק, לא משנה אם זה מהסובבים אותו או שזה מגיע מאחרים, שיקבל זאת באהבה ובהבנה ואדרבה בכך שמקבל זאת באהבה הוא גורם שהקב"ה יקל מעליו את אותו הקושי.

יהי רצון שנזכה לחזור בתשובה שלימה וחס ושלום לא על ידי ייסורים וחולאים רעים. ונזכה לדעת ולהפנים שהכל מאתו יתברך בין דבר קטן או גדול, והזולת שמרע לאדם הוא רק שליחו של הקב"ה לטובתו ולמענו ולא יותר מכך.

שבת שלום ומבורך!!!

"זעקת סדום ועמורה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאוד" [י"ח, כ']

בספר "תפארת שלמה" מובא על פסוק זה שאין גיבור בעולם כמו הקב"ה. ומדוע? שסוחר את כל העבירות של האנשים, זו הכוונה "נושא עוון ופשע" שתכונתו של ה' יתברך היא לסחוב עוונותיהם של האדם.

לכן ודאי שיכל הקב"ה לסחוב עוונותיהם של סדום ועמורה, אבל ברגע שלא היו בשלום אחד עם השני, אין הוא מוכן לסבול זאת. אבל אם היו מוותרים אחד לשני גם אם היו רשעים היה נושא עוונותיהם.

כך גם נאמר אצל קין - הוא אמר להקב"ה "גדול עווני מנשוא" אך הקב"ה אמר לו "אם תטיב שאת" - אם תטיב לאחרים, אז "שאת" - אני נושא עוונותיך.

לכן נאמר בפסוק "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו" שהעזר הכי גדול שיכול הקב"ה לתת לאדם, זה שיהיה מישהו נגדו ולמרות זאת הוא מוותר וסולח לו. ועדיף לו לאדם שהצער שמגיע לו יבוא דרך אשתו ובני משפחתו הקרובים אליו שאיתם תמיד הוא יכול להשלים ולסדר את ההדורים שביניהם...

סיפר הרב אייל עמרמי שליט"א על אדם שבמשך שנה וחצי נמצא בתהליכי תשובה, בוקר אחד הוא שם מאחורי דלת ביתו את שקית פח האשפה בשביל לזרוק אותה לאחר מכן, והנה לאחר זמן מה הוא יוצא מפתח ביתו מחפש את הפח שהניח אך אינו מוצא אותו.. הוא ירד אל מכוניתו והנה הוא רואה את פח הזבל שלו על רכבו...

התברר שהשכן שליד ביתו כעס עליו והחליט ללמדו לקח, הוא שפך את השקית על מכוניתו---

הבעל תשובה בלי לומר מילה, ניקה את האוטו והלך משם. בשעה 12:00 בצהריים מתקשרים אליו מבית החולים ומבקשים ממנו להגיע לשם דחוף... כעת הגיעו תוצאות הבדיקות שעשה, והן מראות כי יש לו חוסר באשלגן ובכל רגע הוא עלול לקבל דום לב ח"ו!

אמר להם "תנו לי כמה דקות לסדר כמה עניינים ואני בא" אמרו לו "זו סכנת נפשות! עזוב הכול ותבוא לבית החולים לבדיקות חזרות". כאשר הגיע אל בית החולים, חיכו לו כבר הצוות הרפואי, שמים לו מסכה ומכניסים אותו לבדיקות "א.ק.ג." והנה להפתעת הרופאים אומרים לו "אין לך כלום... אולי יש טעות בבדיקות של הרופא?"

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

רכישת הספרים:
"מתיקות ועריבות התורה"
052-7151420

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

המלאכים, אחד מהם בא לבשר לו על לידת יצחק והשני לרפא אותו, לפני שני המלאכים היו כלפי אוהל אברהם, הבין אברהם אבינו שהם ודאי מתכוונים להתארח אצלו. אך המלאך השלישי פניו היו כלפי סדום שהלך להפוך אותה, הבין אברהם שאין הוא מתכוון להתארח אצלו והתחיל לשכנעו שכדאי לו ללון אצלו ולאחר מכן ייצא מביתו. **הרי לנו מהי גדלותם ורגישותם של האבות הקדושים וגדולי ישראל כלפי כל אחד, הם מבינים מיד כבר לפי הבעת הפנים והלך הרוח, לאן פניו של האדם מועדות ולפי זה מיד מפעילים את שיקול דעתם...**

"וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם... ויאמר... אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך" [י"ח, כ"ג]

שואל ה"אור החיים" הקדוש - לפי מה שמובן כאן בפסוק אברהם אבינו מנסה לרצות רק איש אחד שישאר אצלו בשביל לארח אותו, [כמו שנאמר "אם מצאתי חן בעיניך" משמע אדם אחד, וכן "אל תעבר מעל עבדך"]. בו בזמן שהיו כאן שלושה אנשים?
מסביר ה"אור החיים" הקדוש - כאשר באו אליו שלושת

פניני האלשיך הקדוש בתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א.

מכיון שחפץ ה' להצילו, אך הנה במדרש כתוב גבי ר' חנינא בן דוסא שרצה להוליך אבן גדולה לירושלים וחיפש פועלים, חימן לו ה' חמישה מלאכים בדמות פועלים ואמרו לו שיתן ידו יחד עימם ומיד נשאו אותו ואת האבן כהרף עין לירושלים. ומה שביקשו שישים ידו על האבן היינו שעל ידי זכותו ישאו את האבן יחד עימו כהרף עין לירושלים. וכאן בלוט אחר שהתמהמה הרי שזכותו לצאת כהרף עין לא הייתה, ומצד שני יש נחיצות לרוגז על סדום, ולכך החזיקו בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו שעתידות להוציא מלכות בית דוד, חכותן הועיל לישא גם את לוט כהרף עין, ולכך כתוב "ויציאוהו ויניחוהו" לומר שאילולא החזקה זו, לא היה זוכה.

"וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר, קום חק את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעוון העיר, ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת ה' עליו ויוציאוהו ויניחוהו מחוץ לעיר"

מסביר האלשיך הקדוש כי בתחילה באו מיכאל וגבריאל לסדום, מיכאל מצד החסד להציל את לוט, וגבריאל מצד הדין להפוך את סדום. ובתחילה הסכים גם גבריאל להצלת לוט הגם שהוא כנגד הדין, ובא עם מיכאל להצלת לוט, אך לוט התמהמה כקטן אמונה וזהו בעצמו גרם שלא ראוי הוא כבתחילה, ועם כל זה גם מיכאל וגם גבריאל החזיקו בו להצילו "בחמלת ה' עליו"

בועשה שזהיה...

מסופר על עשיר גדול מאוד שפעם אחת נראה לעיני כל מחטט באשפה של העיר, ואף מכניס ראשו ורובו בפנים ונובר בצורה מביישת... החלו אנשי העיר להתאסף סביב מחזה מחר זה. מכריו ויודעיו נאספו אף הם לראות זאת אך אותו עשיר ממשיך להתעלם מכולם ושקוע כל כולו בתוך ערימת האשפה. כמה מחבריו הקרובים ניסו לשדלו בלשון עדינה שיפסיק בהתנהגותו, אולם הוא בשלו... הוא הוסיף ואמר להם כלאחר יד "מה אתם מבינים בכלל? המזכירה שלי זרקה בטעות לאשפה שקית יהלומים שהייתה בכספת... ואני בכל מחיר שבעולם לא אוותר עליהם אף שכולם ילעגו ויצחקו, היהלומים שווים לי ויקרים לי יותר מכל החשבונות האחרים. אני את היהלומים אמצא ויהי מה..." **כך האדם גם כאשר הוא נמצא ומתבוסס בתוך עבירותיו, אין הוא צריך לזלזל בעצמו ולוותר על מצוותיו של ה' יתברך אלא לדעת שהוא אוסף ממש יהלומים, היצר הרע יעשה את שלו והוא עצמו ימשיך לאסוף מצוות.**

בסייעתא דשמיא! יצא לאור - חלק ב'

פניני ה"אור החיים" הקדוש

קונטרס - בזכות נשים צדקניות

לפרטים: 052-7151420

ניתן להשיג את הספר בכל - פז

אמקום ודמיובו הגרה' - לא ריק הקספה ומוסה זה פשוט ריק אמק!!

לשאלות דחופות בתלכת ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א שעות התענה: בימים א' - ה' מחשעה 18:45 עד 19:45

ניתן לקבל את העלון במייל - 7151420@gmail.com

לתרומות ניתן לפנות לפז' - 052-7151420

פנינים מבוז'ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" חלק ב'

אומר התנא לא להרבות שיחה עם האישה שהרי עם אשתו אמרו לא להרבות שיחה כל שכן עם אשת חברו שיכול לבוא לידי חטא, וההפסד הוא ודאי, והתועלת שתצא מזה היא ספק ואדרבה גדול ההפסד שלא תבוא כלל תועלת מכך ואיך יבואו לו ברכות אם יגרום רעה לעצמו. מכאן למדו חכמים - מזה שאסרו לדבר עם נשים עניות בנתינת הצדקה "שהמרבה שיחה עם האישה גורם רעה לעצמו..." ותבוא לו הקללה ולא הברכה חס ושלום, "שהעין רואה והלב חומד..." ויבוא לידי הרהור עבירה ואין מכניסין אותו במחציתו של הקב"ה "ובוטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם" שעבירה גוררת עבירה.

יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם"
ממשיך בעל ה"זרע שמשון" ומסביר - וכיוון שיבואו לביתך אף נשים עניות לקבל צדקה, אומר התנא שאין להאריך בדברים ולהרבות שיחה עם האישה אלא רק לתת צדקה. אף על פי שיבוא אדם לומר הרי עיקר המצווה בפיוס "וצדקה תציל ממות", ואיך ייתכן שתגיע תקלה וקללה לאדם בשל כך? על כך

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.